

opusdei.org

Den første St. Josemaría-kirken i Afrika

Innbyggerne på småstedet Nkama-Bangala i sentralafrikanske Kongo-Brazzaville satt glade på bambusbenker under et soltak av palmeblader og feiret innvielsen av den første St. Josemaría-kirken i Afrika.

29.12.2008

Den lille kirkens tilblivelse går tilbake til år 2004, det året pave

Johannes Paul II utropte til eukaristiens år. Paven hadde da oppmuntret til å støtte den eukaristiske spiritualitet ved initiativer innen videreutdanning og katekese.

Dette fikk jentene på Madrids pikegymnas Orvalle til å samle inn penger for med denne hensikt å støtte et initiativ i det fjerne Afrika som skulle preges – og støttes åndelig – av Opus Dei.

På denne tiden besøkte den apostoliske nuntius til Kongo-Brazzaville skolen i Madrid. Landet kalles for det meste dette, for å skille det fra det større og mer kjente Kongo med hovedstad Kinshasa, som tidligere het Zaire og i dag heter ”Den demokratiske republikk Kongo”. Det offisielle navnet på Kongo-Brazzaville er derimot ”Republikken Kongo”.

Afrika kommer nærmere

Nuntius fortalte jentene om nøden i Kongo som er en følge av borgerkrigen i 1997-2003. Blant annet nevnte han at de 40 % katolikkene i landet mangler kirker, ettersom noen ble ødelagt i krigen, og andre har blitt bombet til ruiner. Det ”fjerne Afrika” kom nærmere skolejentene, den opprinnelige ideen fikk konturer, nemlig å hjelpe til å få bygget en kirke i Kongo-Brazzaville. Dette styrket viljen til å samle inn penger og finne givere.

I Nkama-Bangala brukte man to år på å bygge den enkle og uanselige kirken som skulle få den hellige Josemaría som vernehelgen. Mye ble gjort av de troende på stedet ved eget arbeid og de skaffet stein og teaktre fra området. Også prestestudentene fra Kinkala hjalp til i sine ferier. Etter hvert hadde enda en spansk skole interessert seg for prosjektet og skjenket en statue av den nye vernehelgenen.

Kirkeinnvielse

Menighetsmedlemmene brukte til slutt tre dager på å gjøre omgivelsene vakre, og 21. september 2008 hadde det kommet så langt at kirkens innvielse kunne feires med nuntius, erkebiskop Andrés Carrascosa, biskopen i Kinkala, Louis Portella Mbuyu, og også biskopen fra et nabobispedømme og sognepresten Bienvenu Manamika samt andre prester i Kinkala bispedømme.

Fra Kinshasa i nabolandet kom Opus Deis regionalvikar som i en hilsningstale skildret den hellige Josemarías kjærlighet til Afrika. De mange landsbybeboerne og gjestene satt på bambusbenker utenfor den lille kirken under et soltak av palmeblader.

I sin preken hentydet nuntius til den vanskelige situasjonen i landet etter borgerkrigen: ”Denne St. Josemaría-kirken er et tegn på at det er mulig å

leve i fred med hverandre, ettersom den jo er resultat av mange menneskers arbeid.” Skolejentene i Madrids innsats hadde blitt et synlig tegn på forsoning.

Etter innvielsesmessen ble det både sunget og spist lenge. I tillegg til forskjellige offentlige personer deltok også representanter for de evangeliske trossamfunnene og Frelsesarmeen i festlighetene. Mange gjester tok med seg hjem et bønnekort til den hellige Josemaría på sitt lokale språk Lari.